

stuelse, at Staten kun staaer i Forhold til sine Embedsmænd som enkelte Personer, og at det vilde være uberettiget, om der blev taget Hensyn til de særegne Forhold, de maatte have knyttet. Udvalgets Fleertal (Kassjer, Monarad, Tærkelsen og Tronier) har den Overbeviisning, at man aldeles vilde fjerne sig fra Lovudkastets Tanke, og at man neppe vilde tilfredsstille Billighedens Fordringer, naar man ikke tog et saadant Hensyn. Det dreier sig nemlig ikke her om et Lønningsreglement, men om en Understøttelse, om et Tillæg, der skal lette det forhaandenværende Tryk, og det synes altsaa nødvendigt, at det bør være større, ligesom Trangen er større. Naar man kan anslaae den Byrde, som Dyrtiden forarsager for en Ugift i en vis Stilling til en Udgift af c. 30 Rbd., er det indlysende, at det for en Familieforsørger i en lignende Stilling maa beløbe sig ikke lidet mere. Udvalges Fleertal har derfor ikke nogen Tvivl om, at den Understøttelse, der bør tildeles Familieforsørgere, bør være større end den, de Ugifte erholde, og at man ikke kan ansætte den til mindre end det Dobbelte. Det foreslaaer derfor, at Tillæget for Familieforsørgere ansættes til 20 pCt. af de første 300 Rbd. og til 15 pCt. af de paafølgende 200 Rbd. af den Indtægt, Noget oppebærer af Staten. Fleertallet antager fremdeles, at der for Mange vilde blive et væsentligt og betydeligt Tryk tilbage, som ikke blev afhjulpet, naar man her beholdt den samme Grændse af 500 Rbd. som for Ugifte; det foreslaaer derfor endvidere, at der ogsaa tilstaaes Tillæg for de højere Indtægter, indtil 800 Rbd., saaledes dog at Tillæget udgjør en mindre Andeel af disse, nemlig kun 10 pCt., og med den samme Indskrænkning, som Lovudkastet indeholder, at Tillæget ikke kan forhøje Nogets Indtægt udover 800 Rbd. Efter en stedfunden Conference med Finantsministeren, maa man antage, at der ikke fra Regjeringens Side vil blive gjort Modstand mod dette Forslag. Tærkelsen stiller sig i denne sidste Bestemmelse fra Fleertallets andre Medlemmer, da han foreslaaer det Beløb, som ikke maa overskrides, til 600 Rbd.

Med Hensyn til den i § 4 under Nr. 6 gjorte Undtagelse af de i Island, Færøerne

og Colonierne bosatte Bestillingsmænd, kan Udvalget for Islands Vedkommende ikke tiltræde den, da Dyrtiden der maa antages at virke paa en aldeles lignende Maade som her i Landet, og foreslaaer derfor, at Ordet „Island“ gaaer ud. Undtagelsen af Færøerne og Colonierne tiltræder det derimod, da de væsentlige Der frembyde væsentlige Forskjelligheder, og da Regjeringens Monopolhandel paa Færøerne og Grønland antages at bevirke, at Dyrtiden kun i ringe Grad vil gjøre sig gjældende der.

De Embedsmænd, der have en Deel af deres Indtægter i Naturalydelse eller af Embedsjord, ere forsaavidt stillede udenfor det sædvanlige Dyrtidstryk, og Udvalget skal derfor, i Overeensstemmelse med Finantsministerens Ønske, foreslaae følgende nye Paragraph.

§ 5.

„Af den Indtægt, som hidrører fra Naturalydelse og Embedsjord, gives ei Lønnings-tillæg“.

I Lovudkastets § 5 er det foreslaaet, at det hele Tillæg skal udbetales paa een Gang. Udvalget erkjender, at denne Udredelsesmaade i mange Tilfælde er den hensigtsmæssigste; men det kan dog paa den anden Side heller ikke oversees, at den i andre Tilfælde kunde give Anledning til saadanne Misbrug, at Hensigten aldeles ikke blev opnaaet. Det antager, at en fast Regel i denne Henseende vilde være uhensigtsmæssig, og at man neppe kan ordne Udredelsen paa nogen bedre Maade, end ved at overlade Administrationen Bedømmelsen af, hvad i denne Henseende ethvert enkelt Tilfælde synes at fordr. Det foreslaaer derfor, i Overeensstemmelse med Finantsministeren, at der i første Linie af § 6 efter Ordene: „paa een Gang“ tilføies: „eller i flere Terminer efter vedkommende Ministers Skjøn“.

Søetatens faste Mandstab er undtaget fra at nyde Godt af denne Lov. Da det modtager en stor Deel af sin Lønning in natura, er der ogsaa mindre Grund til, at denne Lov i sin fulde Udstrækning anvendes paa dem; men, da de ikke desto mindre paa forskellige Maader ville føle Dyrtidens Tryk, foreslaaer Udvalget i Overeensstemmelse med Finantsministeren, at der optages følgende nye Paragraph.